వల

క్రొండంత కోపంతో ఇల్లు చేరుకున్నాడు సీతాపతి—గబగబా యూనిఫారం విప్పి ఓ మూల గిరవాటేశాడు— నైట్ డ్యూటీ చేసి తెల్లార్లూ మేలుకొని ఇంటికి రాగానే సాదరంగా ఎదురై కమ్మటి వేడి వేడి కాఫీ అందించేటందుకు శ్రీమతి ఇప్పుడు లేదు - అందుకే అతగాడి కోపం—

బ్రెష్ నోట్లో పెట్టుకుని కసి కొద్దీ వేపపుల్ల నమిలినట్టు 'కసకస' నములుతూ ముంచుకొచ్చిన కోపంతో 'ఉమాస్టౌ' వెలిగించాడు—

రత్తాలు పిలుపుకి వులిక్కిపడి స్టీలు గిన్నె తొల్చి తీసుకొచ్చి పాలుపోయించుకుని స్టౌమీద కెక్కించాడు -

దొడ్లోకెళ్ళి నోరు పుక్కిలించుకొచ్చే సరికి పాలు కాగటం పూర్తయింది - స్త్రౌ మీద కాగిన పాలకిమల్లె సీతాపతి మనసు కూడా సలసల మరిగిపోతోంది కోపంతో— దిక్కుమాలిన చాకిరీ!— అన్నీ తనే చేసుకోవాలి! —

అయినా పుట్టింట్లో వున్న శ్రీమతి మీద విసుక్కుంటే మాత్రం ఏం ప్రయోజనం! - తప్పంతా తనది -

ప్రభుత్వంవారు ప్రతి నిత్యమూ పేపర్లో వేయిస్తున్నా .... రేడియోలో గొంతు చించుకుంటున్నా.... ఎర్ర త్రికోణం గుర్తుతో గోడలన్నీ ఖరాబుచేస్తున్నప్పటికీ తనే బుద్ధి తక్కువ పని అయిదోసారి మళ్ళీ చేయటంతో ఈనాడు తనకీ ఖర్మ పట్టింది! -

ఖర్చు తగ్గుతుంది గదాని సంతానంతో సహా తన సంతానలక్ష్మిని పురిటికి పుట్టింటికి తరిమేశాడు—మరి ... ఇప్పుడు ఇంట్లో ప్రతి పనీ తనే చేసుకోవాల్సి వచ్చిందని వాపోతే ఏం లాభం?—

పగలూ రాత్రీ బేధంలేకుండా డ్యూటీ చేయాల్సిన వుద్యోగం సీతాపతిది!— ఇలాంటి వుద్యోగానికి తోడు, ఈసుకోమంటూ ఇల్లు చేరుకున్నాకకూడా తనే చెయ్యి కాల్చుకోవాల్సి వచ్చే సరికి మరింత కష్టమనిపిస్తోంది—

యస్. వివేకానంద

వేడివేడి బ్రూకాఫీ గొంతులో పోసు కుని వాలు కుర్చీలో నడుంవాల్చి అప్పుడే వచ్చిన న్యూస్‌పేపరు తిరగేస్తున్నాడు

ఇంతలో పెద్దవాడు "గిరి" కళ్ళ ముందు మెదిలాడు—పిచ్చి నన్నాసె ఏం చేస్తున్నాడో—బ్రూకాఫీ అంటే వాడి కెంతో ఇష్టం....వాళ్ళ తాతగారింట్లో ఏ కంట్రీ కాఫీ తాగుతున్నాడో ?

పేపరు చూస్తున్నాడన్న మాటేగాని నిద్రతో కళ్ళు మూసుకు పోతున్నాయ్.... ఆవలింతలూ వస్తున్నాయ్...విసుక్కుంటూ పేపరు మడిచి పక్కనపెట్టి సిగరెట్ వెలిగించేడు.

రెండోవాడు "బాబు" గుర్తొచ్చాడు—రెండోవాడంటే తనకి ప్రాణం !— తనను విడిచి ఈ రెండు నెలలుగా వాడెలా వుండ గలుగుతున్నాడో పిచ్చివెధవ!....

అదిసరే....ఇంతకూ శ్రీమతి దగ్గర నుంచి తనకుజాబంటూవచ్చి పదిరోజులకు పైగా అయింది. జానకి వంట్లో ఆరోగ్యం యెట్లావుందో ?— ప్రసవించే రోజులు వచ్చివుంటాయ్....మామగారు ఈసారైనా జానాకి అపరేషన్‌చేయించుకోమంటాడో ....లేదో ?—

ఇన్నిటి గురించి ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి జారబడ్డాడు సీతాపతి!—

సార్!— టెలిగ్రాం అనే మెసెంజర్ కేక వినిపించటంతో తత్తరపడి లేచాడు.

జానకీ డెలివర్డు మేల్ చైల్డ్—మదర్ బేబీ సేఫ్__ఆ నాలుగుమాటలు చదివి మనిషి ఆనందంతో పుబ్బిపోయాడు.

మళ్ళి మేల్ చైల్డ్ !- అయ్యబాబోయ్—

సీతాపతి సంతోషంలో మెలికలు తిరిగిపోయాడు.

అయితే వెంటనే బయల్దేరి వెళ్ళాలి!— రెండు...లేదు....నాలుగు ! కానేకాదు వారం రోజులు శెలవుపెట్టి మరీ బయ ల్దేరాలను కున్నాడు—

పదిగంటలకల్లా స్నానం పూర్తిచేసు కుని వూరు వెళ్లే వుద్దేశ్యంతో రోడ్డు మీది కొచ్చాడు—

తనిప్పుడు ఆఫీసుకెళ్ళి శలవు శాంక్షన్ చేయించుకుని ఇప్పటికిప్పుడే ఊరు బయ ల్దేరి వెళ్ళాలి.

శలవైతే శాంక్ష నవుతుంది?- మరి డబ్బులో?. అసలే నెలాఖరురోజులు!- అందులోనూ అత్తవారింటి కెళ్లట మాయె?-

రైలుఖర్చు ఏట్లాగూలేదు-మరిపైఖర్చు కైనా పాతికరూపాయలుకావాలి!-

ఈ సంవత్సరం రైల్వేపాసులన్నీ అప్పుడే వాడేసుకున్నాడు-మరి....పాసు లేకుంటే అంతదూరం వెళటంయెట్లా?-

శలవు శాంక్షన్ చేయించుకొని ఆఫీ

నులోంచి బైటపడి ష్టేషన్ పైపు నడి చాడు_

అదృష్టవశాత్తూ గార్డు గోపాలం ఎదురయ్యాడు-

"ఏరాగురూ డ్యూటీకేనా!_" అడిగేడు

"నైట్ డ్యూటీ చేశాను బ్రదర్!-ప్రస్తు తానికి శలవుపెట్టి వూరెళ్తున్నాను_" సీతాపతి సంతోషంగా అన్నాడు.

"ఏమిటి విశేషం?

"మరేంలేదు. మరో అబ్బాయి పుట్టాడు. చూసొద్దామని_"

"కన్ గ్రాచ్యులేషన్స్!- మరి పార్టీ ఏదోయ్'

"పార్టీకేంగానీ...మరో మాట! నేను అప్ డ్యూటీలో వెళ్ళాలి. నాదగ్గరైతే పాసు గానీ... పి. టి. వో. గానీ లేదు-అంత దూరం ఎలా ప్రయాణం చేయటమాని...

"భలేవాడివిరా!- టిక్కెట్ ఎగ్గొ మిదర్శి...విన్నవర్రా పాస్ అడిగేది?- అడిగేవాడికెన్ని గుండెలుండాలి?-అయినా దోన్ట్ వర్రీ!- వూరెళ్ళాల్సి వస్తుందే మోని నేను మొన్ననే పాస్ తీసుకుని వుంచాను-దాన్ని నువ్వు వినియోగించుకో ఇంద!_"గోపాలం జేబులోంచి పాస్ తీసి సీతాపతికి అందించాడు

సీతాపతి ముఖం చాటంతైంది

"థ్యాంక్యూ బ్రదర్-తిరిగి రాగానే నీకు మళ్లీ రిటరన్ చేస్తాను."

ట్రయినొచ్చి ప్లాట్ ఫారం మీద ఆగింది.

ఆదే ట్రయిన్ కి గోపాలం గార్డు కావటంతో సీతాపతికూడ వెళ్ళిగార్డు వేన్లోనే కూర్చున్నాడు కాలక్షేపంకోసం.

గోపాలం విజిల్ వూది పచ్చజండా చూపించాడు ట్రయిన్ కదిలి తొందర్లోనే వేగాన్ని పుంజుకుంది.

పచ్చజండా పక్కనపెట్టి వచ్చికూర్చుం టూ వరే సీతాపతీ:- నువ్వుచాలాఅదృష్ట వంతుడవోయ్ నీది స్టేషనరీ జాబు-నేను చూడు ఇలా జండా వూపుకుంటూ ఆ జన్మాంతం తిరుగుతూ వుండాల్సిందే- అన్నాడు జండాగోపాలం.

"నాకష్టం నాకూ వుందిలే గురూ- ఒక రోజు పగలు మరొకరోజు రాత్రి పూట దయ్యంలాగ స్టేషన్లో పడి కాపులు కాయాల్సిందే! పడిదబ్బులు గిట్టుబాటవు తయ్యన్నమాటేగాని...వుద్యోగం బోర్ కొట్టేస్తుందంనేనమ్మ..."

ఆ మాట ఈమాటచెప్పుకుంటూ కాలక్షేపం చేశారు-

బాపట్ల స్టేషన్ రాగానే! సీతాపతి! నివ్వక్కడ కూర్చుని కునికిపాట్లు పడ్డేవు గానీ . వెళ్లి సెకెండ్ క్లాస్ కంపార్టు మెంట్లో పడుకుని రెస్టుతీసుకో...అన్నాడు గోపాలం

సరేనని తలూపిన సీతాపతి వచ్చి

సెకండ్ క్లాస్ కంపార్టుమెంటులోకి జొరబడ్డాడు,

పేరుకు సెకెండుక్లాస్ కంపార్టుమెంటే అయినా ... కొత్తగా రిలీజైన జానపద చిత్రానికి నేలలో వున్నంతమంది జనం లేకపోయినా.. వల్చగా కపాంర్టుమెంటు నుసరిపడా వున్నారు ప్రయాణీకులు-

తనూ ఓమూల చోటుచేసు క్కూర్చున్నాడు శీతాపతి-

చీరాల స్టేషన్లో ఓ అరడజను మంది దాకాదిగి పోవటంతో శీతాపతికి పడుకునేటందుకు చోటుదొరికింది.

అసలుపై బెర్తుమీదే పడుకోవాలనుకున్న సీతాపతి ఆలోచనకు...మరెవ్వరో అంతకుముందు మంచే ఆక్యుపై చేసుకొని వుండటంతో ఇక తప్పనిసరిగా లోయర్ బెర్తుమీదే విశ్రాంతి తీసుకోక తప్పలేదు-

చీరాల స్టేషన్లో ట్రైన్ బయల్దేరబోయే ముందు గోపాలంకూడా జండాలు షచ్చుకుని శీతాపతివున్న కంపార్టుమెంట్లోకే వచ్చేసి తనపని యధావిధిగా నెరవేరుస్తున్నాడు.

"అదేలిట్రా నువ్వు ఇక్కడికివచ్చేశావ్" శీతాపతిప్రశ్న—

"ఏం చెయ్యమంటావు శీతాపతీ —నా పక్కడికే గార్డు వేన్లో తోచి చావటం లేదు—కాస్సేపు నీతో బాతా ఖానీ కొట్టచ్చగ దావి నేనూ మకాం మార్చాను...."

కూర్చుంటూ అన్నాడుగోపాలం.

వెరీగుడ్ - నాకూ ఎట్లాగూ నిద్ర వచ్చేట్టులేదు-"

"చూడు సీతాపతీ!—ఇప్పటికే కిలో బియ్యం రెండు రూపాయలకు పైగా అమ్ముతున్నారు—ఫామిలీ ప్లానింగ్ పాటించకుండా నువ్విట్లా జనాభావి పెంచుతూ పోతుంటే ఒకసిగరెట్ రూపాయి అమ్మే రోజొస్తుంది...."

"అదే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను...."

"నువ్విట్లాగే ఆలోచిస్తూ వుండు.... అంతలోనే కుటుంబరావు అయిపోతావ్. ఆ తర్వాత జీతంచాలక అప్పుల పాలవుతావ్—"

"అందుకే అయిదుగురూ లేక ఆరుగురూ....ఆరో ఛాన్సు. ఇక ఫుల్ స్టాప్ ఎర్రజండా వూపేస్తాను అంతే!"

ఇద్దరూ నవ్వుతున్నారు—

వీళ్ళమాటలకి పై బెర్తుమీదున్నాయనికి డిస్టర్బెన్సుగా తోచటంతో తల వంచి క్రిందికోమారు చూచాడు తీక్షణంగా....

రైలు ఒంగోలు స్టేషన్ చేరుతుంది-

శీతాపతీ, గోపాలం ఇద్దరూ కంపార్టుమెంటు దిగి కేంటీన్ వైపు దారితీశారు

(మిగతా 88 వ పేజీలో)

(౮౪ వ పేజీ తరువాయి)

"సరే నువ్వెళ్ళి రెస్టుతీసుకో....నేనలా తిరుక్కొస్తాన్లే" అనేసి గోపాలం గార్డువేన్ వేపు వెడేవాడు—

సిగరెట్ ముట్టించి సీతాపతి వచ్చేసి తన యథాస్థానంలో కూర్చుండిపోయాడు.

రైలు మళ్ళీ పరుగు ప్రారంభించింది.

పై బెర్తుమీదున్న ఆగంతకుడు కిందికి దిగి సీతాపతి పక్కనే కూర్చుంటూ అగ్గిపెట్టె అడిగి తీసుకున్నాడు—

"అయితే మీరు రైల్వే ఉద్యోగులన్నమాట....చాలా సంతోషం" అగ్గిపెట్టె తిరిగి ఇస్తూ అన్నాడు....

అవునన్నట్టు చిరునవ్వొకటి విసిరేడు సీతాపతి.

"అన్నట్లు ... మీరెక్కడదాకా ప్రయాణం....మద్రాసుదాకా వెళ్తున్నా—" ప్రక్కనున్న వారిని ఏదో అడగాలిగనుక ఏ రామకృగా అన్నాడు సీతాపతిని"

"కాదండీ....విజయనగరం వరకే! ..." సిగరెట్ పొగ తమాషాగా ముక్కుల్లోంచి వదులూ జవాబిచ్చాడు ఆగంతకుడు—

"రైల్వేలో వుద్యోగం దొరికినంత అదృష్టం వేరొకటిలేదు చూడండి—"

"ఏమిటలా అంటున్నారు..." సీతాపతి ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు....

"ఏం లేదు—మీ రెటికీ ఎక్కడికి ప్రయాణం చెయ్యాలనుకున్నా....పైసా ఖర్చులేకుండా వెళ్ళిపోగలరు....

"అదేం కాదండోయ్...." నవ్వేస్తూ అన్నాడు సీతాపతి.

"మరి...."

"సంవత్సరానికి ఆరుసార్లు మాత్రమే అధరైజ...."

"అంటే...."

"రైల్వేవారి ధర్మమాని....సంవత్సరానికి మూడుపాసులు—మూడు పీ.టీ. వోలు ఇస్తారు —"

"అలాగా....ఇంకేమండీ...."

"ఆఁ .... మీ వాదనంగానే అవి మాత్రం సరిపోతయ్యటండీ...."

"భలేవారండీ... మామూలు ప్రయాణీకులందరికంటే మీరెంతోనయం...."

నయమేననుకోండి ... నవ్వుతూ అన్నాడు—

మీరు పాసులూ....పీటీవోలు అన్నారే రెంటికీ తేడాఏమిటీ—

పాసంటేనేమో పూర్తిగా ఫ్రీ అన్నమాట...పీ టి వో. అంటే కొంత షేర్ మేం చెల్లించాల్సి వుంటుంది....

అలాగా...అనునయంగా అన్నాడు....

ఇదిగో...ఇదీపాస్అంటే ... జేబులో వున్న పాస్ బైటకితీసి చూపించాడు సీతాపతి

ఐ సీ...అంటూ విశితంగా పేనువంకే కళ్ళార్పకుండా చూశాడు ఆగంతకుడు...

అన్నట్టు మీపేరు .. గోపాలమా—కాదండీ....

ఇందాకటివరకూ మీ ప్రక్కనేవున్న గార్డుగారు మిమ్మల్ని సీతాపతి అని పిలుస్తున్నారు....

అవునండీ!—నాపేరు సీతాపతి....ఈ పాసు మావాడిదే నవ్వేస్తూ అన్నాడు.

అయితే ఒకరిపాసు ఇంకొకరు వుపయోగించుకోవచ్చన్నమాట?

అమ్మమ్మా!—ఎంతమాత్రమూకాదు—అలా చేస్తే పెద్దనేరం! — ఏదో అప్పుడప్పుడు అవసరంకొద్దీ ఆపద్ధర్మంగా ఇట్లా వాడుకుంటూ వుంటాం....

ఐ....సీ....

లంచం ఇవ్వటం....పుచ్చుకోవటమూ ఎంతనేరమో ఇదీ అంతే!—

అంటే....?

ఇలాంటిపాసు పై అధికారుల ఎవరి చేతుల్లోనైనా పడితే ఇచ్చినవాడినీ....తీసుకున్నవాడినీ....ఇద్దర్నీ డిస్‌మిస్‌చేస్తారు....

పాపం!....

అంతేనండీ! - హుషారుగా జవాబిచ్చాడు శీతాపతి....

దెన్ యు ఆర్ మోస్ట్ అన్లక్కీ....

అదేమిటీ....? తెల్లబోయాడు శీతాపతి

అయామ్ సారీ....అంటూ శీతాపతి చూపించిన రైల్వేపాస్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు ఆ ఆగంతకుడు.

శీతాపతికి పరిస్థితేమిటో బోధపడ్లేదు. నోటమాటారాలేదు—

Mr. శీతాపతి-యుడిడ్ ఎక్రైమ్-ఈ పాసుకాన్ఫిసికేట్ చేస్తున్నాను....బై దిబై ఐయామ్ రాజశేఖరం!- సెంట్రల్‌స్క్వాడ్ చెక్కింగ్ ఆఫీషియల్....

శీతాపతి స్థంభించిపోయాడు. గుండె ఆగినంత పనైంది—ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు బందయినయ్....మనిషి వణికి పోవారంభించాడు.

ఏదో స్టేషన్లో రైలు ఆగింది—

ఒక్క దూకులో శీతాపతి కంపార్టుమెంటులోంచి బైటకొచ్చి గార్డు వేన్ వైపు పరుగెత్తాడు—

ఏమిట్రా హడావుడి శీతాపతీ!

కొంపలంటుకున్నయ్—మనిషి ఆయాసపడుతూ అసలు విషయమేమిటో చెప్పలేక పోతున్నాడు.

ఏం జరిగిందిరా! - శీతాపతి రెండు భుజాలు పట్టుకుని కుదుపుతూ రెట్టించి అడిగాడు గోపాలం.

జరగకూడనిదే జరిగింది - ఇందాకటి నుంచి నా కంపార్టుమెంటులో అప్పర్ బెర్తు మీదున్నవ్యక్తి చెక్కింగ్ ఆఫీషియల్ట-ఆమాడ ఈమాట చెప్పి నువ్వు నాకిచ్చినపాస్ కాన్ఫిస్కేట్‌చేసి కూర్చున్నాడు - పైగా రిపోర్టుకూడా వ్రాస్తున్నాడు - నువ్వు రారా బ్రదర్ - నువ్వే నన్ను కాపాడాలి!—

శీతాపతి హడావిడిచూచి గోపాలం కూడా అతనితో కంపార్టుమెంటుకేసి నడిచాడు....

గోపాలం కిటికీలోంచి లోపలికిచూస్తూ అప్పురావా సీతాపతి...ఈ సెంట్రల్‌స్క్వాడ్ వాళ్ళతో వచ్చినచిక్కే ఇది... ఎవ్వరి మాట వినరు - వాళ్ళుపట్టిన కుందేటికి మూడేకాళ్ళంటారు... ఇప్పు డేమిటి చెయ్యటం?... ప్లాటుఫారంమీద నిల్చొని అన్నాడు—

ఇంజను కూతవేసింది-

పరే సీతాపతీ చూడు- ఈ విషయంలో

చాలా భయంగావుంది- నువ్వే ఎట్లాగైనా ఆతగాడ్ని ప్రతిమిలాడో... బంగపడో ఆ పాసు వెనక్కు తీసుకో... లేకుంటే ఈ కేసులో ఇద్దరం ఇవ్వాల్సి కావల్సి ఉంటుంది-

ఆ మాట అనేసి జండా వూపుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు గోపాలం.

సీతాపతి బిక్కచచ్చిపోయాడు- ఏం చేయటానికీ కాలూచెయ్యి ఆడటం లేదు...

చెమటపట్టిన మఖాన్ని కర్చీపుతో తుడుచుకుని గబగబా కంపార్టుమెంటులో కొచ్చాడు...

తీవిగా సిగరెట్ కాలుస్తున్న రాజశేఖ సమీపించిన సీతాపతి వాడిపోయిన వదనంతో సార్...క్షమించండిసార్...ఏదో పొరపాటైపోయింది... దీనంగా అన్నాడు

నో...నో...ఐకాంట్ హెల్ప్! —

సార్! మీరు కాదంటే నా లైఫ్పాయిలై పోతుందిసార్... పదేళ్ళ సర్వీసు పైగా అరుగురు పిల్లలున్న పెద్ద సంసారంనాది...

సీతాపతి పూర్తిగా నీరు కారిపోయాడు- ఏడుపొక్కటే తక్కువ.

కొడుకు ట్రాడనే కొండంత ఆశతో బయల్దేరాడు. మధ్యలో అనుకోని అవాంతరం ఎదురైంది-

ట్రయిన్ నాలుగైదు స్టేషన్లు దాటే వరకూ అభిమానాన్ని చంపుకున్న సీతాపతి రాజశేఖరం కాళ్ళావేళ్ళాపడి ప్రతిమాలుతూనే వున్నాడు...

డోన్టబిసిల్లీ సీతాపతి. చదువుకున్నావ్ వుద్యోగంచేస్తున్నావ్. ఎడ్యుకేటెడ్ అయి వుండి మీరేడిపార్టుమెంటునీ-ప్రభుత్వాన్ని చీట్ చేస్తున్నారన్న మాట... -

చేతులు పిసుక్కుంటున్న సీతాపతికి కళ్ళవెంట నీళ్ల వచ్చాయి—

డోన్టవీప్...పై అధికారిగా నేను ఏ విధంగానూ సాయపడలేను...

అవును తనుచేసింది తప్పే. అందుకు తన వుద్యోగమే పోగొట్టుకోవాల్సిన దుస్థితి వచ్చింది- అంతేకాదు- గోపాలం కూడా ఇందులో ఒక భాగస్వామి అయ్యాడు- అందుక్కారణం తానే-

ఇప్పుడెట్లా?— ఏమిటిచేయ్యటం....

కంపార్టుమెంటులో, తాను రాజశేఖరం తప్పించి మరో వ్యక్తి ఎవ్వరూలేరు-

సార్.... ఈవక్కసారికీ క్షమించండి దీనాతిదీనంగా వేడుకుంటూ కాళ్ళమీద పడ్డ సీతాపతి బావురుమన్నాడు-

రాజశేఖరం ఓకక్షణం తీవ్రంగా ఆలోచించి మళ్ళీ సిగరెట్ వెలిగించాడు

మీరు క్షమించాననేవరకూ నేను మీ కాళ్ళు విడిచిపెట్టను-- ఇది నా లైవ్ ప్రాబ్లమ్..... ఇంకా వేడుకుంటూ వే వున్నాడు సీతాపతి.

సీతాపతి రోదనదిని రాళ్లుకూడా కరిగి

పోతాయ్- అందువేతనే రాజశేఖరంలో కూడా చలనం కల్పించింది-

గెటప్ Mr సీతాపతీ! డెన్ థయు డూ వన్ థింగ్ నేను నీకు సాయంచేస్తాను యు టూమస్ట్ హెల్ప్‌మి...

నా ప్రాణాలైనా ఇస్తానుసార్.... కళ్లు తుడుచుకుంటూ అన్నాడు.

ఈ విషయం నీలోనేవుండి పోవాలి!- మరొకరికి తెలియకూడదు. నెల్లూర్లో దిగుతాను, రాత్రంతా లాడ్జింగులో వుంటాను- మళ్ళీ తెల్లవారేలోగా ఒక్క వెయ్యిరూపాయలు తెచ్చి నాకివ్వాలి— దట్సాల్!

అ మాటలు వినేసరికి సీతాపతికి పోయినప్రాణం తిరిగినట్లంది—

ఓస్ ఇంతేనా అనుకున్నాడు—

ప్రస్తుతానికి సరేనని తలూపేడే కానీ ఇప్పటికిప్పుడు తను అంత డబ్బు ఎలా తేగలడు ?— జేబులో తనదగ్గర పాతిక రూపాయలకంటే లేవు-

పోనీ... గోపాలాన్నడిగితే?-

వాడిదగ్గరా అంతడబ్బెందుకుంటుంది. పైగా ఈ విషయం మరొకరికి తెలియకూడదాయె?-

ట్రయిన్ నెల్లూరు స్టేషన్లో ఆగింది!

గోపాలం సెకండ్‌క్లాస్ కంపార్టుమెంటు దగ్గరకొచ్చేసరికి సీతాపతి కన్పించకపోవటం ఆశ్చర్యమన్పించింది- గోపాలంలోకూడా అదుర్దా అవధుల దాటుతోంది.

X X X

రాజశేఖరం కరుణించి తనమీద కేసు బుక్‌చేయకుండా వదిలిపెట్టబోతున్నారనే ఆనందం ఒకవేపు.... ఆతనికి ముట్టచెప్పాల్సిన వెయ్యిరుపాయలూ విచ్చిన్న వళాన తెచ్చియివ్వడం ఎట్లాగనే అందోళన మరోవైపూ.... సీతాపతిని సతమతంచేసి వేధిస్తున్నయ్-

నెల్లూరు తనకు కొత్త! తనకు తెల్సిన వాళ్ళంటూ ఎవ్వరూలేరు- ఎవ్వరూ తెలియని ఈ కొత్తప్రదేశంలో తను వెయ్యి రూపాయలు ఎలా పుట్టించగలగటమనేదే ఒక పెద్ద సమస్యగా తయారైంది.

స్టేషన్‌మాష్టర్ దగ్గరకెళ్ళి తనుతాను పరిచయం చేసుకున్నాడు. ఎట్లాగైనా డబ్బు సర్దమంటూ కోరాడు. తర్వాత పార్శిల్ క్లార్కుని.... అక్కడి టికెట్ ఇన్స్పెక్టర్ని.... అడిగి లేదనిపించుకోవటమే మిగిలింది-

పోనీ వూళ్లో తెల్సినవాళ్ళెవరైనా కలుస్తారేమోనని నాలుగువీధులూ పిచ్చివాడిలా తిరిగేడు-

సాయంత్రం ఆరుగంటలు కావస్తోంది..

తనఅవసరం గడిచేదెట్లా - తను ఈ

గంటనుంచి బైటపడేదట్లా?

వీధిదీపాలు వెలిగాయి

సీతాపతి ఇంకా తిరుగుతూనే వున్నాడు.

రోడ్డుప్రక్కగా ఆగివున్న ఫియట్ కార్లో ఒక వ్యక్తి కూర్చునివుండటం చూశాడు.

అవును అతనే.... తన మామగారి ఇంటిఎదురుగా వుండే వ్యాపారస్తుడు రంగధామరావే!

అమ్మయ్య! అతగాడ్ని చూడగానే ప్రాణం లేచొచ్చినట్టయింది.

కారుదగ్గరకెళ్ళగానే సీతాపతివి చూస్తూ అతను పలకరించాడు

ఏమండీ ఇక్కన్నారు!

మరేం లేదండీ.... ఆఫీసుడ్యూటీమీద వచ్చాను.... సమయానికి మీరు కల్పించారు....

"ఏమిటి విషయం?—రండి!...."

సీతాపతి కూడా కార్లో కూర్చుని 'చూడండీ .... ఆఫీసు డ్యూటీలో వస్తుంటగా అనుకోని అవాంతరం వొకటి వచ్చింది. అర్జంటుగా నాకో వెయ్యి రూపాయలు కావాలి. నేను రేపే మామగారింటికొచ్చి మీకు ఇచ్చేస్తాను—ప్రస్తుతానికి అంత మొత్తాన్ని మీరు సర్దిసాయపడాలి. తప్పదు. అవసరం అలాంటిది...' గుక్కతిప్పుకోకుండా మాట్లాడేశాడు.

'ఓస్ అదెంతపని....మీరు ఇవ్వరన్న అనుమానం నాకు లేదు — మీరివ్వటం ఆలస్యమైనా మీ మామగారి నద్దైనా తీసుకోగల్ను .... ఇంద తీసుకోండి ....' పెర్లిన్‌లాల్చీ జేబులోంచి పది వంద రూపాయల నోట్లు అందించాడు—

అనుకోకుండా మిమ్మల్ని కల్సుకున్నందుకు. కాదనకుండా దేవుడిలా మీరు నా అవసరానికి ఆదుకున్నందుకు.... మీకు చాలా ఋణపడి వుంటాను....

అనేసి పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటూ రాజశేఖరం లాడ్జింగ్ వైపు నడిచాడు సీతాపతి—

నడుస్తున్న సీతాపతికి వెయ్యి ఏనుగుల బలం వచ్చినట్టనిపించింది.

లాడ్జింగ్ రెండో అంతస్తులోకి వెళ్ళి 24వ గది ముందు నిల్చుని కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు సీతాపతి.

గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి—

గదిలోకి ప్రవేశించిన సీతాపతి వెంటనే గది తలుపులు మూసేసి వచ్చి వినయంగా రాజశేఖరం ముందు నిల్చున్నాడు—

డబ్బు చేతికి అందిస్తూ మీ మేలు ఎన్నటికీ మర్చిపోను సార్! — అబ్బాయి

విద్య ●

పుట్టాడనే సంతోషంలో ప్రయాణమై బయల్దేరేను .... మా అబ్బాయికి మీ పేరే పెట్టుకుంటాం సార్ .... అర్ధానందంలో అన్నాడు సీతాపతి ....

థట్సాల్ రైట్ .... మరెప్పుడూ .... ఇలాంటి పన్లు చెయ్యక— ఈ సారి కేదో నువ్వు పిల్లలు గలవాడివిగని విడిచి పెట్టాను — బికేర్ ఫుల్.... యు కెన్ గో....

తిరిగిచ్చిన పాస్ చేతిలోకి తీసుకున్న సీతాపతి చిగిర్చిన సంతోషంతో తిన్నగా రైల్వే స్టేషనుకేసి నడిచాడు.

X X X

అత్తవారింట్లో వున్న నాలుగు రోజుల్లో తన కొడుకుని చూచిన ప్రతి క్షణమూ గడచిన సంఘటనే మనసులో మెదిలేది సీతాపతికి.

అయిదో రోజు ఉదయం వరండాలో వున్న పేము కుర్చీలో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ పేపరు చదువుతున్న సీతాపతికి ఒక ముఖ్య ప్రకటన కన్పించింది పేపర్లో —

అందులో ఇలా వుంది —

ఒక రైల్వే అధికారి పోగొట్టుకున్న చెకింగ్ ఐడెంటిఫికేషన్ .... వారెంట్ని దుర్వినియోగంచేస్తూ ఎవరైనాఎవరినైనా మోసంచేస్తుంటే అలాంటి వ్యక్తిని పట్టుకుని రైల్వే అధికారులకుగానీ....ప్రభుత్వం వారికిగానీ .... పట్టి అప్పగించవలసినది.

సీతాపతి అది చదివేక తెల్లమొహం వేశాడు. ఆరోజు తను మోసపోయాడన్న మాట : తాను చీట్ చేయబడ్డాడు అందుకని సిగ్గుపడ్డాడు పైగా దగా పడ్డాడు ....

టీచరు : నేనో గుర్రాన్ని బండినీ గీయమన్నాను. కానీ నువ్వు గుర్రాన్నే ఎందుకు గీశావు ?

కుర్రాడు : గుర్రమే బండిని లాగుతుంది గనుక.